

CHIA SẺ NỘI DUNG HỌC TẬP

ĐỀ TÀI 555

HỌ TU LÀ PHƯỚC BÁU CỦA ĐỜI SAU

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00' sáng thứ Sáu ngày 18/06/2021.

*****

Chúng ta biết, có đời quá khứ, đời hiện tại & đời vị lai. Chưa hẳn chúng ta tu tích phước báu đời này thì đời này sẽ hưởng phước. Đôi khi phước báu tu được phải đến đời sau mới có thể hưởng phước. Đời quá khứ chúng ta không tu tích thì đời này rất khó mà được hưởng phước.

Nhà Phật dạy:

- **Muốn biết đời trước chúng ta tu tập như thế nào thì xem thọ nhận của chúng ta ngay trong đời hiện tại.**
- **Muốn biết quả báo đời sau của chúng ta thì nhìn vào việc làm của chúng ta trong đời hiện tại.**

Có người ngay trong đời này tu tích liền có ngay hoa báo, gọi là “*quả báo hiện đời*”. Cả một đời Hòa Thượng đã là một minh chứng cho chúng ta. Ngài vốn không có phước báo, không có tuổi thọ, không có sức khỏe, nhưng sau đó Ngài có tất cả. Muốn có hoa báo thì chúng ta phải làm hết sức rốt ráo, ta làm tất cả mọi việc vì chúng sanh. Cho dù chúng ta bị người ta hại te tua, thật ra trong lòng chúng ta cũng mang nỗi buồn phiền nhưng không vì thế mà nhụt chí. Chúng ta không dùng cách này cách nọ để hại họ.

Cả cuộc đời của Hòa Thượng không phải là thuận buồm xuôi gió. Ngài đến ở, đến giảng pháp, mọi người nhìn thấy, xây dựng cơ ngơi to đẹp, có người kiếm chuyện, muốn tranh giành thì Ngài liền đi khỏi nơi đó luôn. Không vì khó khăn mà nhụt chí, Ngài vẫn hết lòng hết dạ vì chúng sinh. Ngài đã nói một câu hết sức cảm động: “*Con người ta lá rụng về cội, tuổi già muốn trở về quê hương nơi chôn rau cắt rốn nhưng tôi không về được. Có lẽ bởi đời trước, tôi đã làm cho chúng sinh bị ly tán cho nên quả báo đời này suốt cuộc đời tôi phải sống tha phương*”.

Nhiều người không hiểu đạo lý phước báo thông ba đời quá khứ - hiện tại – vị lai. Người thế gian còn nói: “*Người hiền quá thì chết sớm, ác một chút để sống dài*”. Điều này hoàn toàn sai! Không phải như vậy! Phước thọ của họ hết thì họ chết. Tất cả đều do phước báo định sẵn. “*Nhất ảm nhất trắc, mạc phi tiền định*”. Đời trước tu tích được thì ngay hiện đời này có được. Đời này tu phước không rốt ráo thì đến đời sau mới được hưởng phước.

Đời trước có lẽ Thầy không tu phước, có tu huệ. Năm 12 tuổi, Thầy đi chùa một vài lần với Bà nội, về nhà Thầy ăn chay luôn. Không ai giảng gì cho Thầy, không ai bảo Thầy ăn chay mà Thầy tự phát tâm ăn chay. Thầy sống trong một gia đình đông con, cuộc sống nghèo khổ. Từ sự mong muốn vươn lên học tập mà có những cái duyên đẩy Thầy đến nơi để học tập. Thầy hoàn toàn là nhờ duyên bên ngoài chứ lúc đó Thầy không có chủ đích rõ ràng. Đó cũng là duyên tiền định. Thầy không chủ động được vận mệnh của mình, nhưng nhờ tác động của duyên tốt bên ngoài. Duyên xấu cũng trùng trùng nhưng không tác động được đến Thầy. Khi Thầy ở trong vòng xoáy cuộc đời, người ta trụ lạc hưởng phước, Thầy cũng có cơ hội đó nhưng Thầy không tham gia.

Phước báo trong quá khứ, hiện tại, tương lai, có khi tương lai nữa mới đến. Ta phải dụng tâm mạnh mẽ, ta làm dứt khoát, làm một cách vui vẻ, tự nguyện. Ta chủ động phát tâm làm thì hoàn toàn khác với việc ta làm vì người khác nhắc bảo. Tất cả đều là tiền nhân, nhân trước quả sau.

Hòa Thượng nói: **“Họ tu là phước báu của đời sau”**. Họ làm người tốt nhưng đời sống vẫn cơ cực. Chúng ta nhìn bên ngoài là tốt nhưng không biết đời sống nội tâm của họ có tốt thực sự hay không, chỉ cần dính mắc một chút danh vọng lợi dưỡng cũng đã là không tốt rồi. Điều này rất vi tế. Có những điều mà chỉ có chính họ và Phật Bồ Tát mới biết được. Có một hãng nước tương, họ không tiêu thụ được sản phẩm của mình. Họ tặng nước tương cho những hành khách đi du lịch. Những người khách khi nhận quà thì cảm thấy áy náy, liền đưa rất nhiều tiền cho họ. Chúng ta nhìn bên ngoài thì tưởng họ làm thiện nhưng họ có dụng tâm quảng cáo cho sản phẩm của doanh nghiệp.

Trong bộ phim **“Quả báo hiện đời”**, một người giàu có làm rất nhiều những việc thiện lành được dân chúng tán thán. Ông tự nhiên sinh bạo bệnh mà chết. Nhiều người tiếc thương, kể cả các bà vợ của ông cũng không hiểu tại sao. Một người Pháp có năng lực gọi hồn đã giúp bà vợ cả của ông gọi hồn ông về để hỏi. Ông mượn thân của con trai mình và nói: **“Cha hiện nay đang ở địa ngục. Ngày trước Cha dùng tiền cứu trợ của nhân dân để hưởng lợi cho riêng mình. Chỉ có một người duy nhất biết việc này. Những việc Cha làm thiện nguyện về sau chỉ là bù đắp cho những nghiệp tội mà Cha đã tạo trước đó”**. Gia đình họ đã liên lạc với một người duy nhất biết việc tạo nghiệp tội của ông trước đó và người này đã xác nhận đúng là như vậy. Công là công, tội là tội. Chúng ta tạo nhân bất thiện thì không thể tránh quả bất thiện. Người thế gian cứ tìm cầu tiền tài, mong cầu danh lợi, rồi đua tranh địa vị quyền lực mà sẵn sàng tạo nghiệp bất thiện rất đáng sợ.

Phật dạy: **“Phàm sở hữu tướng, giai thị hư vọng. Nhất thiết hữu vi pháp như mộng huyễn bào ảnh”**. Tất cả những sự vật hiện tượng có hình tướng mà chúng ta nhìn thấy đều là giả tạo. **“Bào”** là bọt nước. **“Ảnh”** là sấm chớp, lóe lên rồi chột tắt. Nếu chúng ta hiểu rõ như vậy thì chúng ta không bị đau khổ khi bị mất đi danh vọng, địa vị. Những người nổi tiếng sống trong sự khen chê của người đời. Người đời tán tụng thì họ vui vẻ mà đi ngủ. Người đời chê bai thì họ ôm hận mà đi ngủ. Thậm chí có người vì mất địa vị, danh vọng và không muốn sống nữa, tìm đến cái chết. Họ chìm trong ảo vọng.

Trong bài Hòa Thượng nói: *“Trên thế gian này, một số người không có việc ác nào mà không làm, nhưng họ vẫn hưởng phước, vẫn có tiền tài phú quý, có địa vị cao, hưởng phước báu lớn. Đó là do đời trước họ tu tích được phước báu, nhưng chẳng qua họ chỉ mới hưởng được một nửa, một phần tư phước của họ mà thôi. Vì họ làm ác nên đã bị hao tổn một nửa phước, hao tổn ¼ phước. Ngay trong đời này của họ, họ bị ảnh hưởng bởi con người, bị ảnh hưởng bởi hoàn cảnh vật chất cho nên bị ô nhiễm, mê mờ, đã làm ra nhiều việc thương luân bại lý, cùng hưng cực ác, tổn người lợi mình. Họ hoàn toàn không biết là phước báu của họ đã bị tổn giảm rất lớn. Họ vẫn còn sống vì phước báu của họ quá lớn, họ chỉ mới bị tổn giảm phước báu chứ chưa hết phước”*.

Trong nhà Phật, Phật khuyên chúng ta không tạo việc ác, không tạo việc thiện, mà phải tạo ra tịnh nghiệp. Việc tốt cần làm nên làm không công không đức. Đời này ta tạo quá nhiều việc thiện, đời sau hưởng phước thì lại là cơ hội tạo ra nhiều việc bất thiện. Cho nên chúng ta phải tạo ra tịnh nghiệp.

Hòa Thượng nói: *“Hoàn cảnh vật chất khiến họ bất chấp thủ đoạn, tạo nhân quả rất lớn”*. Họ chỉ cần có nhiều tiền thì sẵn sàng tạo vô số việc ác. Họ tạo ra những nhà máy có dây chuyền sản xuất hoàn chỉnh, đưa một con heo vào rồi cho ra rất nhiều hộp thịt heo. Nhiều người làm những việc bất thiện như cho vay nặng lãi, làm việc trái pháp luật, trái luân thường đạo lý rồi lấy tiền đó đi làm việc thiện. Thầy khuyên họ đừng làm như vậy, đừng *“bóp cổ miễn xuôi đi nuôi miễn ngược”*. Họ nghe lời khuyên của Thầy thì khó chịu, thậm chí tránh mặt Thầy. Họ không nghe là việc của họ. Việc khuyên thấu tình đạt lý là việc của mình. Hòa Thượng nói: *“Mình phải làm đúng vai trò của mình”*.

Thấy con cái của họ trên bờ vực nguy hiểm, thấy họ tạo sát nghiệp nghiêm trọng, Thầy cực lực khuyên can: *“Tiền trong ngân hàng chỉ là con số. Những việc tạo ra nghiệp quả thì khi chúng ta chết đi, chúng ta không mang theo được bất cứ thứ gì, chỉ mang theo nghiệp đã tạo tác”*. Vì lời thành thật của mình mà Thầy rất nhiều người đã rời xa Thầy. Bây giờ có người nói Thầy vì *“tội nói nhiều”* nên bị cô quạnh. Thầy thà sống cô độc, không có ai xung quanh, nhưng vẫn phải làm đúng vai trò của mình. Thầy cảm nhận sâu sắc lời của Hòa Thượng: *“Chúng sanh thời nay thích nghe gạt, không thích nghe khuyên”*. Họ bị mê mờ, làm ra nhiều việc thương luân bại lý, tổn hại chúng sanh.

Hòa Thượng nói: *“Có người tu tích phước rất nhiều nhưng đời sống thiếu thốn, cơm áo không đủ dùng. Ngay trong đời này gặp được Thầy hiền bạn tốt, họ mới có thể miễn cưỡng trải qua đời sống thiếu thốn. Tất cả đều có nguyên nhân. Ngay đời này nếu họ không gặp Thầy tốt bạn hiền thì cuộc sống của họ còn nghèo khó hơn”*.

Chúng ta đã hiểu rõ nhân quả ba đời thì chính mình phải tâm bình khí hòa, không đi oán trời trách người. Có người cứ thắc mắc, tại sao người hiền thì trải qua đời sống khổ cực, người ác thì sung sướng. Đó là nhân trước quả sau. Chúng ta cứ toàn tâm toàn ý xả mình vì người thì sẽ có quả thiện.

Hòa Thượng hỏi: “*Thế nào gọi là thiện?*”. Một học giả học Phật trả lời: “***Nhất niệm bất sanh***”, ta làm nhưng không khởi lên bất kỳ một ý niệm nào. Nhiều người làm thiện để tạo dựng bề thế, tạo dựng cảm tình, tạo dựng quan hệ. Chúng ta phải chuyển đổi thành tự nhiên. Nhà Phật dạy “***bồ thí tam luân***”: Người thí, người nhận thí, của thí, tất cả đều vắng lặng. Chúng ta làm việc thiện nhưng không thấy người cho, không thấy người được cho, không thấy vật cho. Chúng ta làm việc tốt nhưng sau đó quên luôn, không nhắc lại.

Có một Thầy chùa gửi hình ảnh, gửi video để báo cho Thầy biết họ đang làm việc thiện nguyện từ nguồn tài chính mà Thầy đóng góp. Nhưng Thầy đóng góp xong thì quên mất. Không phải là chúng ta làm xong thì trở thành ngu si, không biết mình đang làm gì. Chúng ta biết rõ việc mình làm nhưng không chấp vào đó. Trước đây, có nhiều lần sau khi Thầy giảng bài xong thì mấy chú hỏi tên đề tài. Thầy bảo các chú nhắc lại hôm nay Thầy đã nói gì. Các chú nhắc lại thì Thầy liền đặt tên cho đề tài hôm đó.

Nhân quả thông ba đời. Chúng ta đừng oán trời trách người, đừng tự cho mình là người tốt.

- **Muốn biết đời trước chúng ta tu tập như thế nào thì xem thọ nhận của chúng ta ngay trong đời hiện tại.**
- **Muốn biết quả báo đời sau của chúng ta thì nhìn vào việc làm của chúng ta trong đời hiện tại.**

Thầy sâu sắc thể hội: **Khi gia đình mình không có hạnh phúc, mình mang hạnh phúc đến cho nhiều gia đình khác thì gia đình mình sẽ có quả hạnh phúc.**

*****

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy còn lộn xộn, còn nhiều sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!